

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci žalobce **J. O.**, bytem T. 18, O., zast. Mgr. Antonínem Novákem, advokátem se sídlem v Olomouci, Pavelčákova 6/11, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha, Křížová 25, o **přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2011, č. j. X, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2011, č. j. X, **s e r u š í** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit na nákladech řízení do 15 dnů od právní moci rozsudku žalobci k rukám jeho zástupce 14.893 Kč a státu na účet Krajského soudu v Ostravě 1.995 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 15. 3. 2011 žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí, protože nebyl správně zhodnocen skutkový stav a žalovaná nevyhodnotila rozpory v důkazech. Podle posudku Úrazové nemocnice Brno ze dne 5. 11. 2010 byl žalobce výrazně omezen ve způsobu života a není schopen

vykonávat žádnou fyzickou práci. Tento posudek byl vypracován na základě výzvy Okresního soudu v Olomouci v civilním řízení. Uvedený posudek doložil žalobce jako důkaz.

Ve vyjádření žalovaná poukázala na to, že se s posudkem v napadeném rozhodnutí vypořádala a lékař žalované konstatoval, že neobsahuje nové skutečnosti významné pro posouzení stavu žalobce do data vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaná navrhla důkaz posudkem PK MPSV.

V replice žalobce navrhl důkaz výsledkem lékaře, který zpracoval předložený posudek znaleckého ústavu – Úrazové nemocnice Brno, a aby soud zadal vypracování znaleckého posudku tomuto ústavu.

Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Brně. Komise podala posudek dne 17. 8. 2011 s výsledkem, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní.

Při jednání soudu dne 1. 11. 2011 byl proveden důkaz uvedeným posudkem PK MPSV v Brně, žalobcem doloženým posudkem Úrazové nemocnice v Brně ze dne 5. 11. 2010 a dále výsledkem znalce, který navrhl žalobce. Žalobce navrhl doplnit dokazování o vyjádření rehabilitačního lékaře lázní Darkov, které soudu dodá. Zástupkyně žalované považovala posudek Úrazové nemocnice za irelevantní v souzené věci a navrhla odročení jednání za účelem seznámení se s právě předloženým posudkem MUDr. I. F. a navrhla zohlednit obor jeho specializace při dalším rozhodování. Zástupce žalobce poukázal na zásadu ústnosti a bezprostřednosti.

Soud vyslechl znalce MUDr. I. F., který uvedl především to, že žalobce byl posuzován pouze v klidovém stavu, což je v rozporu zejména s § 2 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a přečetl do protokolu své posudkové zhodnocení. Předchozí posudky znalec MUDr. F. vyhodnotil jako neúplné a poukázal na konkrétní nedostatky.

Žalobce pak navrhl nové vyšetření žalobce za účelem řádného zjištění skutkového stavu za přítomnosti znalce, nejlépe neurologa s konzultantem z oboru posudkového lékařství.

Usnesením ze dne 25. 11. 2011 ustanovil soud MUDr. T. V., znalce z oboru zdravotnictví se specializací posudkové lékařství s tím, že znalec je oprávněn si přibrat konzultanta z oboru neurologie.

Úkolem znalce bylo odpovědět na tyto otázky:

- 1) Jakými zdravotními postiženími žalobce trpěl v období od 6. 9. 2010 (tj. od data podání žádosti o invalidní důchod, resp. od případného vzniku nároku na

invalidní důchod) do 14. 2. 2011 (tj. datum vydání soudem přezkoumávaného rozhodnutí) s uvedením časových úseků, kdy tato zdravotní postižení v uvedeném intervalu u žalobce trvala.

- 2) Lze zdravotní stav žalobce ve výše uvedeném období hodnotit v důsledku některého ze zjištěných zdravotních postižení jako dlouhodobě zdravotně nepříznivý?
- 3) Pokud ano, nechť znalec uvede od kdy do kdy a které z případně zjištěných zdravotních omezení žalobce ve výše uvedeném období bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a pod kterou položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. jej znalec podřazuje (případně před datem 1. 1. 2010 podle příloh vyhlášky č. 284/1995 Sb.).
- 4) O jakou procentní míru poklesla dle znalce v důsledku toho případně zjištěného zdravotního omezení, které bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce ve výše uvedeném období, schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce?
- 5) Lze některé ze znalcem případně zjištěných zdravotních postižení žalobce ve výše uvedené době podřadit pod ta zdravotní postižení, která jsou vyjmenována v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb.? Pokud ano, pak pod která?
- 6) Pokud docházelo ve výše uvedeném časovém období ke změnám, popište i tyto změny, a kdy k nim došlo, a případně z jakého důvodu, pokud se dá tento důvod určit.
- 7) Z jakých konkrétních úvah znalec vycházel a k čemu všemu konkrétně přihlédl, při stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce v odpovědích na předchozí otázky.

Znalec po provedené posudkové analýze odpověděl na zadané otázky takto:

- 1) Od 6. 9. 2010 do 16. 9. 2010 posuzovaný trpěl s chronickým bolestivým páteřním syndromem na lehkém stupni závažnosti. Od 16. 9. 2010 do 24. 11. 2011 trpěl stavem po operaci páteře s dlouhodobou rekonvalescencí. Od 24. 11. 2011 chronickým bolestivým páteřním syndromem s lumboschiadickým syndromem s lehkou iritační a zánikovou symptomatologií kořene S1, těžkou dynamickou poruchou páteře. Po celou dobu u posuzovaného je přítomna pozitivní latentní tetanie, obezita, persistující anxiózní deprese a zvýšená hladina cholesterolu.
- 2) Zdravotní stav posuzovaného v uvedeném období je možno považovat za dlouhodobě nepříznivý. Do 16. 9. 2010 se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinami jsou chronický bolestivý páteřní syndrom s lehkým funkčním postižením, hypercholesterolémie, obezita a pozitivita na latentní tetanii. Od 16. 9. 2010 se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinami jsou, stav po operaci bederní páteře s dlouhodobou rekonvalescencí, hypercholesterolémie, obezita, persistující anxiózní deprese a pozitivita na latentní tetanii.
- 3) Do 15. 9. 2010 u posuzovaného rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je lehký bolestivý páteřní syndrom, od 16. 9. 2010 do 23. 11. 2011 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se jedná o stav po operaci bederní páteře s dlouhodobou rekonvalescencí, od

24. 11. 2011 se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po operaci bederní páteře se středně těžkou funkční poruchou. Podřazení jednotlivých rozhodujících příčin dlouhodobě nepříznivých zdravotních stavů viz v posudkové analýze.

- 4) Od 1. 1. 2010 do 15. 9. 2010 jedná se míru poklesu pracovní schopnosti o 30%, od 16. 9. 2010 se jedná o míru poklesu pracovní schopnosti o 70%, od 24. 11. 2011 se jedná o míru poklesu pracovní schopnosti o 40%.
- 5) Viz posudková analýza.
- 6) V uvedeném časovém období docházelo ke změnám dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a to ke dni 16. 9. 2010, kdy byla provedena operace páteře. Operace páteře vyžadovala dlouhodobou rekonvalescenci, proto tento stav bylo možno považovat za dlouhodobě nepříznivý. K další změně dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo dne 24. 11. 2011.
- 7) Invalidita odškodňuje pokles pracovní schopnosti, proto při veškeré posudkové analýze jsem přihlédl k pracovní anamnéze posuzovaného, dosaženému vzdělání a kvalifikaci. Jelikož k poklesu pracovní schopnosti dochází v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jako bezprostřední příčiny, tak jsem vzal v úvahu vývoj dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jejich začátek a průběh, a z toho vyplývající pracovní omezení. Pro stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výděleční činnosti do 31. 12. 2009 a pracovní schopnosti od 1. 1. 2010 do 15. 9. 2010 měl rozhodující význam bolestivý páteřní syndrom na lehkém stupni závažnosti. Od 16. 9. 2010 do 23. 11. 2011 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po operaci páteře. Tento stav z hlediska průběhu bylo možno považovat za dlouhodobě nepříznivý. Od 24. 11. 2011 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsem považoval bolestivý páteřní syndrom s těžkou bloádou bederní páteře a kořenovým drážděním. Další příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v tomto případě mají nepodstatný vliv na pokles pracovní schopnosti.

U jednání dne 28. 2. 2012 oba účastníci s předloženým posudkem MUDr. Tibora Vicsápiho souhlasili a další dokazování již nenavrhovali.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12. 11. 2010, kterým žalobci zamítla žádost o invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 19. 10. 2010 žalobce nebyl invalidní, protože u něj nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles jeho pracovní schopnosti pouze o 30 %. Toto posouzení potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení.

Podle posudku PK MPSV v Brně ze dne 17. 8. 2011 se u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo ke dni vydání napadeného rozhodnutí lehké funkční postižení jednoho úseku páteře. Tento stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XIII

oddíl E položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti žalobce vyhodnotila posudková komise o 30 %.

Podle posudku Úrazové nemocnice v Brně ze dne 5. 11. 2010 žalobce (původní profesí zedník) jako dělník v chemickém provozu utrpěl 29. 10. 2008 pracovní úraz při obsluze extruzní linky. Posudek popsal vrozené páteřní vady žalobce, dále to, že léčení žalobce nebylo ukončeno, je plánována další operace, pak to, že žalobce je výrazně omezen v obvyklém způsobu života s konkrétním popisem (str. 6, bod ad. 10).

Podle posudku a výpovědi znalce MUDr. I. F., znalce z oboru zdravotnictví, soudní medicína, nezohlednili posudky posudkových lékařů vrozené postižení páteře žalobce a § 2 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a proto tyto posudky vyhodnotil jako neúplné.

Podle posudku MUDr. T. V. žalobce byl od 16. 9. 2010 invalidní ve třetím stupni s poklesem míry pracovní schopnosti o 70 % pro stav po operaci páteře do 23. 11. 2011 a od 24. 11. 2011 se u něj jedná o invaliditu prvního stupně s poklesem pracovní schopnosti o 40 % pro bolestivý páteřní syndrom s těžkou bloádou bederní páteře s kořenovým drážděním.

Vzhledem k provedenému dokazování, popsanému shora, soud vycházel po vyjasnění rozporů v odborných posudcích především z posudku MUDr. T. V., znalce z oboru zdravotnictví, se specializací posudkové lékařství a jeho závěr o invaliditě s ohledem na přesvědčivost a úplnost posudku a dále na souhlas obou účastníků řízení převzal pro svůj závěr a uzavřel, že žaloba je důvodná.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Pokud tento posudek splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, je zpravidla v soudním řízení správním rozhodujícím důkazem. Vzhledem k námitkám žalobce a jím předloženým důkazům (dva znalecké posudky) a dále vzhledem k důkazu výsledkem znalce MUDr. I. F. soud shledal, že posudek PK MPSV v Brně nebyl posudkem, který by úplně a přesvědčivě zhodnotil skutkový stav, který byl základem pro souzenou věc. Proto nařídil provedení důkazu posudkem znalce z oboru zdravotnictví, se specializací posudkové lékařství.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. u zdravotních postižení, u nichž dochází průběžně ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti tak, aby odpovídala průměrnému rozsahu funkčního postižení a tomu odpovídajícímu poklesu pracovní schopnosti.

Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení soud považuje za prokázané, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní. To bylo prokázáno především posudkem znalce MUDr. T. V., který soud shledal jako rozhodující důkaz pro jeho přesvědčivé zdůvodnění. Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že byl invalidní od 16. 9. 2010 ve třetím stupni a od 24. 11. 2011 v prvním stupni, je nutno v tomto soudním řízení správním žalobce od 16. 9. 2010 do data vydání napadeného rozhodnutí považovat za invalidního ve třetím stupni. Období od 15. 2. 2011 nelze v tomto soudním řízení správním zohlednit a důkaz znaleckým posudkem, který se tohoto období týká, může zhodnotit toliko žalovaná v dalším správním řízení.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce byl invalidní od 16. 9. 2010 ve třetím stupni.

Soud přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení, spočívajících v zaplacení zálohy na náklady znaleckého posudku ve výši 5.000 Kč a žalované uložil uhradit státu náhradu nákladů řízení, spočívající v částce 1.995 Kč, kterou tvoří zbývající část z vyúčtovaného znaleckého MUDr. T. V. ve výši 6.995 Kč, které bylo přiznáno znalci usnesením ze dne 8. 3. 2012, č. j. 72Ad 28/2011-118.

Soud přiznal žalobci dále na nákladech řízení částku 5.093 Kč, kterou představuje odměna za znalecký posudek MUDr. I. F., doložená fakturou znalce ze dne 1. 11. 2011 č. 1110063, a dále odměnu advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za pět úkonů právní služby podle § 9 odst. 2 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), 2 x d) a 2 x g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v částce 5 x 500 Kč a pětkrát režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč, tj. na nákladech právního zastoupení 4.000 Kč. Podle § 57 odst. 2 s. ř. s. náleží k odměně advokáta a náhradám podle § 35 odst. 2 s. ř. s. daň z přidané hodnoty 800 Kč (20 % z částky 4.000 Kč). Celková částka, kterou je povinna žalobci uhradit žalovaná na náhradě nákladů řízení, činí 14.893 Kč (4.000 + 800 + 5.000 + 5.093).

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 28. 2. 2012

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně